

Steenbakkerij 'De Keignaert'

bestaat 30 jaar

Een foto uit 1957. Het drogen van de bakstenen gebeurt in „hagebedden“ onder „viaken“. De mensen van de eerste uur op de foto : v.l.n.r. Angeline Dehesie, Omer Covemaeker, Maurice Cooleman, Gerard Verheyde en Pè Henri Covemaeker.

Oostende beschikt over heel wat monumenten en gebouwen, enig voor onze Belgische kust. Eén van deze gebouwen is de steenbakkerij van Zandvoorde. Het is de enige nog werkende steenbakkerij van onze kuststreek. Bovendien bestaat ze deze maand op de kop 30 jaar. Redenen genoeg dus om te vieren en eens rustig terug te blikken...

bijten. Door de voortdurende mechanisering, de grote werkkraft van de poldermensen en de kleurschakering van onze stenen, is onze steenbakkerij rendabel kunnen blijven. Inderdaad, ook de geel-roze kleur van onze bakstenen doen daar veel aan. Deze kleur is enig in de bak-

steenindustrie, doordat alleen de klei langs onze kust deze eigenschap bezit. En deze kleur ligt goed in de markt !".

De Zandvoordse klei wordt immers nog steeds zelf ontgonnen, al is het nu met een kraan i.p.v. door het baggeren.

De toekomst

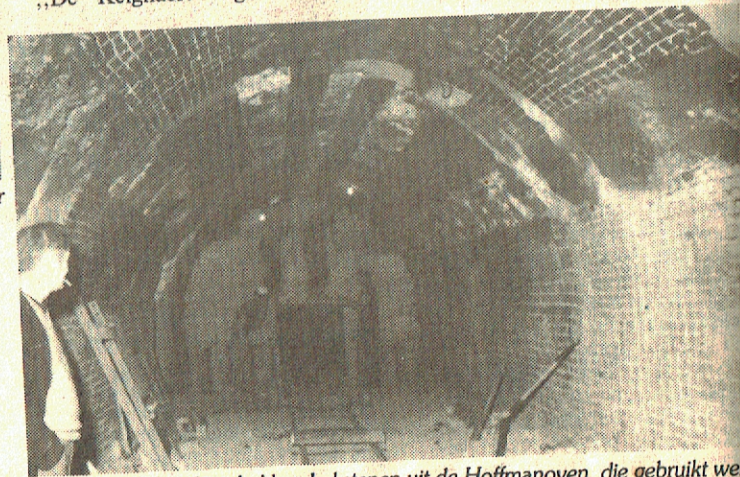
Wat de toekomst van de steenbakkerij zal brengen, is natuurlijk niet te voorspellen. „Dat hangt voor een groot stuk af van de verdere evolutie binnen de bouw, maar ook van de creativiteit van de technische en commerciële leiding en verkopersploeg," zo wist ons verkoopdirecteur Eric Vaneecckhout ons te vertellen. Daniël Verhelst, afgevaardigd-beheerder van de groep Verhelst wist ons bovendien te vertellen dat de uitvoer naar Frankrijk vlot verloopt, en dat men ook aan het lonken is naar de Engelse markt. De eerste contacten werden reeds gelegd. De steenbakkerij „De Keignaert" ligt namelijk

ideaal met de haven van Oostende naast de deur !

Feestvieren

Dat men het dertigjarig bestaan van de Zandvoordse steenbakkerij zal vieren, spreekt voor zich. Zaterdag a.s. wordt daarmee reeds begonnen. Dan worden alle arbeiders van de steenbakkerij, samen met de betrokken bedienden van de bouwmaterialenafdeling der groep Verhelst, uitgenodigd voor een drankje en „roosterfestijn" (niet in de bakoven!). In september volgt dan een opendeur-tweedaagse waarbij alle geïnteresseerden in staat gesteld zullen worden, de steenbakkerij in werking te zien.

(Johan Vergaerde)

Het uithalen van de gebakken bakstenen uit de Hoffmanoven, die gebruikt werd van 1955 tot 1978

30 jaar terug

In 1954 was het klimaat voor het oprichten van een steenbakkerij uiterst gunstig. In de naoorlogse periode was er enorme vraag naar bouwmaterialen doordat veel heropgebouwd moest worden. In deze tijd was er dan ook een hoge nood aan bakstenen.

In '54 ging de steenbakkerij van Zandvoorde dan ook van start. Het was toen één van de 24 bedrijven langs onze kust. De start gebeurde met de zeer primitieve veldovens. Doch al gauw werd een ringoven of Hoffmannoven gebouwd. Pas in 1978 werd een nieuwe oven in gebruik genomen: een tunneloven. Meteen is gebleken dat het de enige steenbakkerij uit de streek was, die in staat was het hoofd boven water te houden ondanks de crisis.

Van manueel naar machinaal

In de dertig jaar is het productieproces van klei tot baksteen enorm veranderd.

In het prille begin werkte men nog volledig manueel. De ontgonnen klei werd in zijn vorm gedaan, waarna het buiten gedroogd werd, overdekt door „vlakken” (strooien bundels). Daarna konden de stenen in de ringoven gebakken worden. Momenteel gaat alles mechanisch, van het binnenbrengen van de klei tot het verpakken. Het drogen gebeurt niet meer buiten, maar wel met warme lucht. Ook de oven is veel groter geworden.

Bijzondere kleur van stenen

We vroegen aan technisch leider — meestergast *Omer Covemaeker* van de Zandvoordse steenbakkerij hoe het komt dat hun bedrijf als enige in deze soort langs de kust is overgebleven:

„We zijn altijd blijven vooruitzien. In de slechte tijden hebben we op onze tanden blijven

Een foto eveneens uit 1957. Omer Covemaeker en Angeline Dehesie bedekken de bakstenen met „vlakken”.

Steenbakkerij 'De Keignaert' :

Wat is baksteen ?

Baksteen is het materiaal dat men bekomt door verhitten van klei, leem of gemalen leisteen op gepaste temperatuur. De temperatuur waarop men de grondstof moet verhitten hangt af van de gebruikte klei- of leemsoort, en ligt in België meestal tussen de 850 en 1200° C.

Alvorens de steen gebakken wordt, zal men de klei eerst de gewenste vorm geven, daarna wordt de vormling ook nog gedroogd ten einde het gevaar voor overmatig krimpen en scheuren in de oven te vermijden.

Wanneer de steenbakkerskunst werd uitgevonden, is niet meer met zekerheid te achterhalen, omdat duizenden jaren geleden reeds gedroogde (maar nog niet gebakken) kleistenen werden gebruikt, waarvan waarschijnlijk vele op „toevallige” wijze werden gebakken, bijvoorbeeld die de stookplaats vormden.

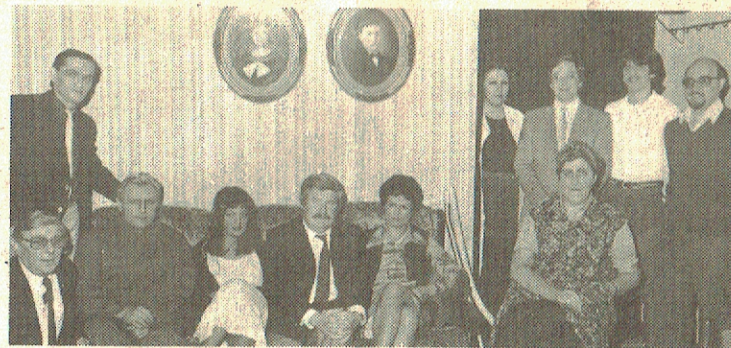
Grote baksteenproducent

In onze streken werd de baksteen ingevoerd door de Romeinen en op het ogenblik is België, gemeten aan het aantal inwoners, één van de grootste, zoniet de grootste, baksteenproducent ter wereld.

De Zandvoordse steenbakkerij „De Keignaert” neemt daarvan 15 miljoen bakstenen per jaar (omgerekend in basisformaat 19 x 9 x 6,5 cm) voor zich.

(Johan Vergaerde)

Neptunus op de planken

De toneelkring *Neptunus* sloot een denderend Oostends toneelseizoen af met 'Tot nut van 't algemeen' in een regie van *Roger Bolders*.

Rolverdeling : *Domien Bonneure, Raymond Simons, Jeanne, zijn vrouw, Simone Van Geem, Hubert, zijn zoon, Johnny Lowyck, Gerda, zijn schoondochter, Arlette Brackx, Alice, zijn kleindochter, Kaat Neyrinck, Schepen Valgaeren, Gerard Lamoot, Interviewer, Patrick Sibiet, Cameraman, Robert Beuren, Klanckman, Mamix Lowyck.*

Technische uitvoering : *Decor-ontwerp, Roger Bolders. Decor-uitvoering, François Brackx. Klankmontage, Robert Beuren. Belichting, Guido Puystiens, Robert Beuren, François Brackx. Grime, Pruikenhuis Berritchka.*